

JAMENNEJ

för barn 2- 5 år

Barnteaterakademins manustävling 2019

Åsa Björklund mail - asa.bjoerklund@gmail.com mobil - 070-2829124

JAMENNEJ

Karaktärer –

KARI och KÅRE - två filosoferande figurer som utforskar livets frågor

Kåre sitter alldeles ensam och har det bra.

KÅRE -

Ja. Så då sitter en här.

Iallafall något sånär.

Men varför egentligen?

Ändrar något litet - justerar stolen, rättar till kläderna

KÅRE

Sisådär.

Nynnarnöjt först försiktigt, sen högre och högre, lite jazzigt kanske, lite trombon. Eller möjligen är det lite mer åt schlagerhållet

KÅRE

(nynnarnöjt)

KÅRE

Och nu är klockan mycket.

(nynnarnöjt klocka som tickar)

tick tick tickiticki

KÅRE

Oj. Redan sexsju åttioåtta -rycket!

(nynnarnöjt igen, nynnandet ökar något i takt),

tickiticki

KÅRE

Väldigt ganska mycket.

(slutar nynna)

KÅRE

Eller nej förresten. Faktiskt.

Kåre tittar inte på klockan.

KÅRE

Precis, tiden är nästan exakt lagom.

Ser sig omkring.

KÅRE -

Ja. Byta stol.

Går runt ett varv och upptäcker den gamla stolen på nytt. Sätter sig på den.

KÅRE -

Nu blev det bra. Som jag sa.

Att nu blev det bättre.

Får syn på en annan plats

KÅRE

Jamen?

Därborta! Faktiskt.

I allsin dar.

Han drar stolen över golvet, runt i en cirkel.

Skraaaaaap

KÅRE

Nu så. Nu är jag kvar.

Klar.

Och så kommer han på att han har en skål!

KÅRE

Ah! Favoritgrötskålen!

KÅRE

Lunchenfrukost! Middagsmellanmålen!

Slevar runt med gröten i skålen

KÅRE

Schloff schloff schloff

Häller upp mjölk

KÅRE

Blobbblobb

Rör runt med sked.

KÅRE

klonk klonk klonk

Byter och rör åt andra hållet

KÅRE

Sproff sproff

KÅRE

Ja. Nu blev det bra.

Kåre får syn ett annat ställe.

KÅRE

Åh?

Där.

Kåre ska byta stol.

Det kommer nån mer! Det är Kari.

Kåre märker inte det, han ska flytta alla saker.

KÅRE

Åhå.

(koncentrar sig på skålen)

oooooo wooooohooo

(nynnar koncentrationen)

wohohooohihooo

Kåre ändrar sig och sätter sig på samma ställe igen.

Kari drar en stol över golvet, utan att Kåre ser det.

Skraaaaaaaap.

KÅRE

(helt inne i sitt)

Mmm så! Såklart.

Kanske mer socker.

Mm. Smart.

Faktiskt.

Kari drar stolen en gång till, hårdare.

SKRAAAAAP

Nu får Kåre syn på Kari.

KÅRE

ÅH! Heje!

Här är jag!

Och gröten med mjölken!

Och socker med sylt och mjölk.

Varifrån kom du?

Kari sneglar ointresserat, fortsätter med sitt.

KÅRE

Här! Här är den!

Kolla va, vad jättemycket litegrann!

KARI

Heje. Jaså. Men neje.

Kåre tycker iallafall om sin gröt.

KARI

Jaha. Gröt har du där ja.

Minsann.

KÅRE

Ja! Minsann! Smaskigt och viktigt och bra va?

Med sylt! Och socker.

KARI

Men ojsan hejsan då.

Nej, det vill vi ju inteinte

Kåre tappar skålen, det skvätter och spills åt alla håll.

Klock. Sploff sproff

KÅRE

Va? Vill vi inte?

Jo?

Jo.

Varför vill vi inte?

KARI

Bara att vi vill inte bara.

KÅRE

Jaha. Bara det.

Men det är sockergröt? Gosig och geggig och söt!

Kåre är på väg att ta upp skålen men Kari hinner före. Hon rör runt i Kåres skål, geggas och skvätter

KARI

blöffblöffblöff

KARI

Åh! Så förfärligt förskräckligt kletig och blöt?

Hon stoppar ner handen i gröten

KARI

jag såg nåt som flöt...eller

(luktar på gröten)

Nej. Det är nåt som...som.. som... sn

(nyser) - aaaa tjo

oj.

KÅRE

Va?

Den ska väl inte behöva gå till spillo. Det vill vi väl ändå inte.

KARI

Spilla? Va? Inte jag!

Vadå spillt förresten? Vart då?

KÅRE

inte spilla spillo!

KARI

(fnysar)

meh

Spola?

KÅRE

Kanske in...

KARI

(fnysar)

pth

**Kari föser bort skålen, går så långt hon kan
(fööööös. Skjuuuuuut, skvimp skvimp)**

KARI

(ropar)

Nej! Inte under några omständigheter på några fullkomligheters villkors vis vill vi inte ha det här.

KÅRE

Oj. Jaså? Hej då då?

Såklart. Givetvis. Men...nu så.

alltså...

eller..?

(ropar)

Vart ska du? Var är du? Vad sa du?

KARI

Så får det bli. Nu bestämmer vi det.

Bort med det här andra

Finns det hur många vägar som helst att vandra?

KÅRE
Nej? Jaha

KARI
Så. Nu så är vi överens med varandra
Eller hur? Ja.
Bra.

**Kari flyttar sin stol,
*Skraaaaap.***

KÅRE
nja aha fast men...

**Kåre flyttar också
*skraaaaap***

Kåre kommer på något annat!

KÅRE
Men du. Åh! Hallå!
(*nynnar tickande*)
tickiticki

Kåre tittar på klockan.

KÅRE
Jamen nämen! Ser du?
Oj! Har du sett?

Han skakar klockan

KÅRE
Skaka skaka rassla rassla

KÅRE
Ja, den går rätt.

KARI
Ja! Jahaaa! Jag ser väl det ja!
Eller... alltså..
Vad då? Vart då? Vart då vem då hur då vart då? Vad då?

KÅRE
Oj, vad tiden gått fort.
Ingenting får man ju nästan gjort.
Och nu så. Ja. Nu är det väldigt fasligt försent.

KARI
Alldeles väldigt fasligt?

KÅRE
För allting.

KARI
Alldeles är det väl inte.
Det finns tid över. Egentligen.
All vi behöver.

KÅRE
Förskräckligt förfärligt alldeles försent är det.
Oj, vad tiden gått. Hit och dit.
Den har liksom kanske snabbat sig! Med flit

**Kåre skyndar sig fram och tillbaka, hit och dit med klockan. Så det syns hur snabbt tiden går.
Eller för att Kari inte ska titta så noga på den...**

KARI
Har den? Men tiden kommer snart tillbaka hit!
Faktiskt.

KÅRE
tickiticki (och så att klockan ringer -) riiiiing
Dååå. Då hinner vi inte. Nej, inteinte.
Alls.

KARI
Joho? Varför hinner vi inte?

KÅRE
Bara för att vi inte gör det bara

KARI
jaha bara. Få se! Få se?

KÅRE
Nu är den över tretton fjorton nästan arton- snåret
Precis samma som den var häromåret

KARI
Nej. Det är den INTE.

KÅRE
Då hann vi inte heller.

KARI
JOHO

KÅRE
Det kanske kanske är som under vinterhalvåret.
Men räknas inte sidospåret?

KARI
Va?
Mm, för atte.. Tiden är ju i den lilla grejen där.

Kari tar klockan och vrider och vänder på den. Försöker kanske hålla ut något, hålla ut tiden.

KARI
*Hällahälla, spoink spoink
skrap, vrid, lyft*

KÅRE
Det hörs hur den rinner

KARI
Jo fast tid är väl ingenting som försvinner?

Hon tittar efter så att hon inte missar att något runnit ut.

KARI
Det kommer inget.

KÅRE
Den är inte här.

Kåre håller klockan framför sig

KÅRE
tickiticki

KÅRE
Jo.

Kåre skakar den, håller tillbaka

KÅRE
oinkoink oinkoink

KÅRE
Så. Nu blev det lagom
Nu har vi iallafall redan bestämt.
Så det så.

Kåre tar sin stol och går.
skraaap

KARI
hallå nej men
(ropar)
vart går du? vad sa du?

Kari följer efter med stol
skraaaaap

KÅRE
Jag sa att vi bestämmer det. Igen sa jag det.
Igen och igen.

KARI
Att vadå?

KÅRE
Att nu så. Nu är vi klara här

KARI
Jaha nu är det dags. Nu går vi

KÅRE
Fast egentligen. Nu stannar vi

KARI
Nu går vi inte. Faktiskt.

KÅRE
Fast det gör vi visst det egentligen.

KARI
Vi tycker uteslutande att vi inte gör det.

Kåre stannar.
Kari stannar också

KARI
Eller ja. Det beror väl på förstås

KÅRE
Alltid beror det på.
Men NU SÅ. Då är vi klara. Nu går vi.

KARI
Nu sätter vi oss igen. Innan vi vill åka.

KÅRE

Mm vi vill iallafall inte bråka.

KARI

Under inga villkors vis vill vi inte det

KÅRE

För härinne är det bra. Här trivs vi.

KARI

Och nu går vi.

KÅRE

Ja det gör vi.

KARI och KÅRE

(samtidigt)

eller

KÅRE och KARI

(samtidigt)

NEJ

KARI

Nu vill jag iallafall inte.

KÅRE

Nej. Nu vill inte jag heller.

KARI

Nej. Nu kommer vi inte längre.

Om vi slipper gå.

KÅRE

Ja. Då skippar vi det. Vad skönt att vi slipper det.

KÅRE

Så bra vi har det

KARI

Ja. Mycket mycket bra. Här är vi och har det bra

KÅRE

Det var det jag sa.

De reser sig.

Men ingen av dem går sin väg, de går bara runt.

Skraap skraap.

De är villrådiga. Tvekar. Sätter sig.

KARI

(Nynnar något, eventuellt jazzigt, trombon kanske. Eller ja, slager istället?)

KÅRE

(nynnar något annat jazzigt, eller liknande det Kari nynnar)

(deras nynnande går ihop, blir gemensamt, långt och härligt sväng blir det)

De tystnar.

KÅRE

och nu då

KARI

tja, ja nu så

Ny lång tystnad. Då kommer det ett ljud! En påminnelse eller ringsignal– plingplong eller ett häpp.

KARI OCH KÅRE

häpp häpp, pling plong

KÅRE

oj?

KARI

jaha?

KÅRE

Ja! Nu får vi ta tag i det här!

KARI

Ja nu hugger vi i ja!

KÅRE

Nu får vi fråga kollegiet och sådär!

KARI

Kollegiet ja! De kunniga och vetiga. Det är dags för det.

KÅRE

De rådiga och bestämmiga.

Det gör vi nu. Nu frågar vi dem.

KARI

Var är de? De har väl inte synts till? Inte på länge.

KÅRE

De är nog i närheten. Brukar de inte vara det?
Jo det brukar de vara.

KARI

Nej, de kan vara varsomhelst.
De blir aldrig klara.

KÅRE

De sitter väl under bordet.
Kanske.

KARI

Förstås.

Kari och Kåre upptäcker sig själva stå nära bordet, liksom backar automatiskt

KARI OCH KÅRE

ojoj, backabacka

KARI

jahaja!

KÅRE

jamen jodå!

De kikar båda försiktigt under bordet, på avstånd.

KARI

Där är de nog. Verkligen på riktigt.

KÅRE

Som vanligt på allvar är de under bordet.

KARI

Naturligtvis

KÅRE

Givetvis.

KARI

Då så. Nu får de ordet.

Kari på väg att liksom knuffa fram Kåre. Kåre tvekar.

KÅRE

Mm.. Men!

Den märkliga tystnaden kanske uppstår.
Jag menar kvarstår.

KARI

Nej, det är mycket som återstår.
Det är bara litelite konstigt.

KÅRE

ja. väldigt lite konstigt.
Att vadå?

KARI

Att det varit tyst länge. Faktiskt.

KÅRE

Nu tittar vi efter.

**Kåre vill liksom puffa fram Kari lite.
Kari tvekar.**

KARI

Vem ska fråga? Hur ska vi inte göra.
Vi vet inte om vi kan störa

KÅRE

Jag känner dem inte.
Kan de höra?

KARI

Jag vet inte vilka de är.
Okej då.
(i riktning till under bordet)
Ursäkta?

Kari och Kåre är beredda att gömma sig någonstans.

KÅRE

Bra. Det var det, bra.

KARI

Mm.
(till under bordet)
URSÄKTA.

Med varsin stol i handen är de flyktberedda. De rör sig lite

skrap

Ingenting händer.

KÅRE

Nej. Det är ingen som svarar

KARI
Kanske högre.

KÅRE
DET ÄR INGEN SOM SVARAR

KARI
Oj. Högt. Och bra.

KÅRE
(till under bordet)
URSÄKTA!

KARI
Det var mycket bra. Helt igenom bra. En gång till.

KÅRE
URSÄKTA! FÖRLÅT.
Nu hörde dom nog. Om dom vill.

De tycker sig höra något. De gömmer sig.

Och kommer fram igen när inget händer. Väntar.

KÅRE
Nu är det din tur.

KARI
Är det?

KÅRE
Det måste det vara.

KARI
Nej det måste det inteinte

KÅRE
vi har bestämt det
vi får bestämma det nu

KARI
eller vi gör det sen. Bestämmer det.

KÅRE
Va?

KARI
Va?

De sätter sig på stolarna

KARI

De kanske kommer fram så småningom

KÅRE

Dom kanske har lunchrast.

KARI

Dom kanske är på toaletten. De kanske sitter i telefon

KÅRE

Ja de är väl fullt upptagna

KARI

Nej de har verkligen ingen möjlighet att släppa allt

Kari och Kåre tar ett nytt varv med sina stolar

skraaaaaap

KÅRE

Det var väl för väl.

Vi kan inte gå nu, nu måste vi vänta

KARI

Vad skulle vi fråga dem nu igen

KÅRE

Vi skulle undra vad som kommer sen

KARI

Varför stranden gör så att havet vänder

KÅRE

Vad tandfen gör av alla tänder

KARI

Vem som bestämt att gul är just gul

KÅRE

Varför spindeln har många ben och inga hjul

KARI

Eller varför regnet är vått

KÅRE

Eller vart snön är när vintern gått

KARI
Eller vem som hängt upp alla stjärnor

KÅRE
Eller vem som pratar i våra hjärnor

KARI
Det är bra. Frågor med fog.

KÅRE
Det är mycket intressant. Kollegiet svarar nog.

KARI
Så fort de kommer

KÅRE
Så snart de har möjlighet

KARI
Ja, de säger väl till

SLUT